

ДИХАНИЯ

Скъпите неведоми дихания
подарени незнайно защо,
настървено дишат.
Търсят отключена пролука
да сключат сделка със смъртта
неподкупна.

На мъдрост древна
папирусите в прах сива тлеят. Сива.
Опепелени човките на трескави птици -
гладни за червеи изумруди стискат.
Бедни птици наранени. Висини снижени
тънат под прегръдките - схватки.
Пясъкът скърца със зъби.
Паяци с напукани устни, езерата пъшкат.
А времената нямат, нямат часовник
заблудени се лутат... Вещици и демони
любопитно от зениците им жълти надничат.
О, Господи, смили се! Скъпите дихания
на смъртни птици - неведоми...
Нека!
Нека дишат!